

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/57/2023
Identifikačné číslo spisu:	0021201124
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:0021201124.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne A. F., narodenej 8. C. XXXX, Q. O., F.E.. M. XX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Tibenským, Nitra, Štefánikova 15, proti žalovanému T. P., narodenému XX. Y. XXXX, P., Š. O. XXXX/X, zastúpenému advokátom JUDr. Miroslavom Vídoventom, Michalovce, Námestie osloboditeľov 1, o vypratanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5C/16/2021, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. apríla 2023 sp. zn. 5Co/52/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce („súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 5C/16/2021-101 z 25. októbra 2021 uložil žalovanému povinnosť vypratať byt č. X, vo vchode č. X, na prvom poschodí v bytovom dome súpisného č. XXXX stojacom na pozemkoch parcelných č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a príslušenstve v podiele XXXX/XXXXXX, nachádzajúcich sa na v meste Michalovce, na ulici Š. O., evidovaných na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX pre k. ú. P., obec Michalovce, okres Michalovce, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; konanie v časti žalobného petitu o zabezpečenie vypratania nehnuteľnosti všetkými osobami, ktorým umožnil jej užívanie, resp. ktoré ju užívali pôvodne titulom jeho vlastníckeho práva a aby takto vypratáný byt odovzdal žalobkyni zastavil; žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Právne vec posúdil v súlade s ustanovenia § 150 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval žalobu za dôvodnú. Konštatoval, že zákonodarca v ustanovení § 132 Občianskeho zákonníka uvádza spôsoby, akými možno nadobudnúť vec do vlastníctva. Jedným z uvedených spôsobov je vznik vlastníckeho práva na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Z predložených listinných dôkazov a to z rozhodnutia o

schválení príklepu Okresného súdu Michalovce č. k. 21Er/79/2010-129 zo 6. augusta 2020, s právoplatnosťou od 3. septembra 2020 vyplýva, že na dražbe konanej dňa 16. júla 2020 na Exekútorskom úrade U. U. H., Exekútorský úrad Topoľčany, v exekučnom konaní vedenom spod sp. zn. Ex/81/2015 bol schválený príklep k predmetnej nehnuteľnosti v prospech vydražiteľky - žalobkyne za najvyššie podanie v sume 40 500 eur. Na základe uvedeného žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnosti v súlade s § 150 Exekučného poriadku. Je zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetného bytu č. 4 a podielová spoluvlastníčka spoločných zariadení domu na LV č. 8000 k. ú. Michalovce, okres Michalovce, obec Michalovce.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa mohla domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva proti tomu, kto do jej vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je v spore pasívne legitimovanou osobou, keďže predmet vlastníckeho práva patriaceho žalobkyni odmieta vydať a predmetný byt užíva bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobkyňa ako vlastníčka bytu je v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka oprávnená predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať z neho plody a úžitky a nakladať s nimi. Správaním sa žalovaného, ktorý odmieta predmet vlastníctva žalobkyni vydať nastal stav, ktorý vyžaduje súdnu ochranu, preto žalobe vyhovel.

1.3. Obranu žalovaného súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú. V konaní o ochranu vlastníckeho práva v danom prípade nebolo možné revidovať závery vyplývajúce z exekučného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 21Er/79/2010. Zaplatenie dražobnej ceny mal súd prvej inštancie preukázané potvrdením o zaplatení najvyššieho podania, ktoré bolo žalobkyni vydané dňa 9. marca 2021 súdnym exekútorom U. U. H.. Udelený príklep na dražbe konanej dňa 16. júla 2020 bol schválený súdom a to uznesením č. k. 21Er/79/2010-129 zo 6. augusta 2020 s právoplatnosťou od 3. septembra 2020. Žalovaný na základe výzvy žalobkyne predmetný byt dobrovoľne nevypísal. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Košiciach („odvolací súd“) rozsudkom z 13. apríla 2023 sp. zn. 5Co/52/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie; žalobkyni priznal proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval správnosť zistenia skutkového stavu, ako aj správnosť právneho posúdenia, vrátane jeho odôvodnenia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplnil, že v súlade s § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala vydania veci, pričom preukázala splnenie všetkých predpokladov na poskytnutie ochrany a to preukázanie vlastníckeho práva, ako aj preukázanie, že vec sa nachádza u tretej osoby t. j. pasívne legitimovanej v spore, ktorá ju neoprávnene zadržiava u seba. Žalovaný v konaní nepoprel užívanie nehnuteľnosti bez právneho titulu oprávňujúceho žalobkyňu k jej užívaniu. Uplatnené námietky týkajúce dražby nehnuteľnosti vyhodnotil v danom konaní ako irelevantné. Poukázal na odôvodnenie uvedené súdom prvej inštancie v bodoch 21. a 22., s ktorým sa odvolací súd stotožnil. Napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s § 387 ods. 2 CSP. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 v spojení 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej len „dovolateľ“), ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Namietal nesprávnosť doručovania napadnutého rozhodnutia a to nesprávnej osobe Y. F.

a nie dovolateľovi. V tejto súvislosti poukázal na to, že pani F.X. rozsudok odvolacieho súdu vrátila osobitným listom z 9. júna 2023 prvoinštančnému súdu s tým, že oznámila, že nie je oprávnená preberať takúto úradnú korešpondenciu, ani nie je účastníčkou konania a s vecou nemá nič spoločné. Uvedená osoba prevzala napadnutý rozsudok dňa 24. mája 2023. Dovolateľ preto namietal vyznačenie právoplatnosti dňom 24. mája 2023, ktoré nepovažoval za správne. Zároveň argumentoval tým, že dňa 7. júla 2020 podal na súd prvej inštancie a súdnemu exekútorovi na vedomie návrh na zastavenie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 81/2015 (pôvodne EX 32/2010), o ktorom

doposiaľ nebolo rozhodnuté. Podľa názoru dovolateľa, podaním návrhu na zastavenie exekúcie ešte pred konaním dražby, sa malo najskôr rozhodnúť o tomto návrhu, keďže takéto rozhodnutie by malo zásadný vplyv nielen na predmetnú exekúciu, ale pokiaľ by bolo rozhodnuté o zastavení exekúcie, vylučovalo by sa akékoľvek ďalšie konanie, a to aj predmetné konanie o vypratanie bytu. Zároveň rozhodnutie o jeho návrhu by malo za následok neplatnosť schváleného príklepu. Z uvedených dôvodov by bolo potrebné konanie o vypratanie nehnuteľnosti prerušiť v zmysle § 162 ods. 2 v spojení s § 162 ods. 1 písm. a) CSP, k čomu nedošlo. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie a žalobe nevyhovieť, alternatívne zrušiť napadnuté rozhodnutie, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie.

4. Žalobkyňa považovala dovolanie žalovaného za nedôvodné. Zotrvala na svojich vyjadreniach. Zdôraznila, že predmetom tohto konania nie je revízia exekučného konania, preto ani v rámci dovolacieho konania nebude možné zrušiť, či zmeniť rozhodnutie o schválení príklepu. Navyše dodala, že dovolacie dôvody nie sú jasne špecifikované. Navrhla dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť. Uplatnila si náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

9. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

11. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

12. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva strany sporu a nesprávny procesný postup súdu reprezentujúci takýto zásah znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

13. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na

spravodlivý proces. V zmysle uvedeného ustanovenia treba za nesprávny procesný postup považovať postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnoprávnemu rámcu, a tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019).

15. Podstata dovolacej argumentácie vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP spočívala v namietaní procesného postupu súdu prvej inštancie pri doručovaní napadnutého rozhodnutia nesprávnej osobe, a nie dovolateľovi. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na okolnosti týkajúce sa doručovania s tým, že zdôraznil, že osoba ktorej bol rozsudok odvolacieho súdu doručený dňa 26. mája 2023 (správne 24. mája 2023), ho osobitným listom vrátila súdu prvej inštancie podaním z 9. júna 2023. Zároveň súdu prvej inštancie oznámila, že nie je účastníčkou konania, nie je oprávnená preberať úradnú korešpondenciu a s vecou nemá nič spoločné. Podľa názoru dovolateľa bola následne nesprávne vyznačená právoplatnosť napadnutého rozhodnutia dňom 24. mája 2023. K veci samej dovolateľ namietal neprerušenie konania za účelom rozhodnutia o jeho návrhu na zastavenie exekúcie pred vykonaním dražby.

16. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že žalovaný udelil generálmu plnú moc dňa 31. augusta 2020 Y. F., narodenej X. Y. XXXX, A. Q. XXX na všetky právne úkony v jeho mene t.j., aby ho zastupovala v plnom rozsahu a konala za neho pred všetkými štátnymi orgánmi, organizáciami, daňovými úradmi a občanmi, robila za neho právne úkony, podávala návrhy a žiadosti, uznávala uplatnené nároky, plnenie nárokov, prijímala plnenie, vrátane finančných prostriedkov, preberala za neho listové zásielky adresované na jeho meno aj tie, ktorú sú určené do vlastných rúk, a to na dobu neurčitú až do odvolania (v spise na č. I. 120). Pri doručovaní rozsudku odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval v súlade s predloženým generálnym plnomocenstvom žalovaným v spore. Podaním z 9. júna 2023 splnomocnenkyňa p. Y. F. vrátila doručený rozsudok odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré doručenie považovala za bezdôvodné. Zároveň požiadala súd, aby jej v budúcnosti žiadnu súdnu zásielku na adresu A. Q. XXX neposielať, lebo uvedená adresa nie je jej poštovou adresou. Prehlásila, že nie je účastníčkou konania a ani splnomocnenou osobou na zastupovanie v žiadnom súdnom spore resp. v konaní. Súd prvej inštancie doručenie strane sporu opätovne nerealizoval a dňom 24. mája 2023 vyznačil právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. Právny zástupca žalobkyne prevzal napadnuté rozhodnutie dňa 18. mája 2023.

17. Podľa § 89 ods. 1 CSP strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 92 ods. 1 až 3 CSP zástupcov, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony. Splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana. Odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

19. Podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka plnomocnenstvo zanikne a) vykonaním úkonu, na ktorý

bolo obmedzené, b) ak ho splnomocniteľ odvolal, c) ak ho vypovedal splnomocnenec, d) ak splnomocnenec zomrie.

20. Inštitút procesného zastúpenia je esenciálnou súčasťou civilného sporového konania. Každá zo sporových strán je oprávnená dať sa v konaní pred súdom zastupovať. Ide o subjektívne právo, ktoré je prejavom realizácie základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi v zmysle čl. 47 ods. 2 ústavy. Tiež je výrazom jedného zo základných princípov sporového konania v súlade s čl. 13 ods. 1 Základných princípov CSP. Sporová strana si môže za zástupcu zvoliť advokáta a pokiaľ to zákon nevyklučuje, aj inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne právnickú osobu s osobitnými úlohami vo vzťahu k ochrane práv slabšej strany v konaniach podľa druhej hlavy tretej časti CSP t.j. v spotrebiteľských, v antidiskriminačných a v individuálnych pracovnoprávných sporoch. Právna teória vo všeobecnosti akcentuje záver, že procesné plnomocenstvo má individuálny charakter a spravuje sa predpismi procesného práva. Na otázky, ktoré nie sú procesnoprávne upravené, sa primerane vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o zastúpení na základe plnomocenstva (§ 31 až § 33b Občianskeho zákonníka). Plnomocenstvo je jednostranný právny úkon adresovaný tretím osobám, ktorým sa osvedčuje existencia a rozsah oprávnenia zástupcu konať v mene a na účet zastúpeného.

21. Ustanovenie § 92 ods. 3 CSP v súvislosti s účinkami zániku splnomocnenia voči súdu predpokladá odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom, čo zodpovedá úprave uvedenej v §§ 33b ods. 1 písm. b) a c) Občianskeho zákonníka. Aj pre procesnoprávne vzťahy v zásade platí, že strana ako splnomocniteľ sa nemôže vzdať svojho práva kedykoľvek splnomocnenie odvolať (§ 33b ods. 3 Občianskeho zákonníka). Tým nie sú dotknuté prípadné hmotnoprávne následky odvolania splnomocnenia, ktoré vyplývajú z dohody o zastúpení medzi splnomocniteľom a splnomocnencom. Uvedené primerane platí aj na vypovedanie splnomocnenia zástupcom, ktoré rovnako nie je ex lege limitované, ak nie je zástupcom sporovej strany advokát. Odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia sú jednostrannými právnymi úkonmi, ktoré sú adresované druhému účastníkovi dohody o zastúpení. V dôsledku právnych účinkov niektorých z týchto úkonov splnomocnenie zaniká. Súd a iné subjekty v rámci prebiehajúceho sporového konania, ktoré sa nachádzajú mimo zaniknutého vzťahu zastúpenia, nemajú o reálnom zániku splnomocnenia vedomosť a sú oprávnené legitímne konať s dôverou v platnosť a záväznosť pôvodne predloženého splnomocnenia. Zákon z tohto dôvodu ustanovuje, že odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Pre súd nie je teda relevantné, kedy zaniklo splnomocnenie odvolaním alebo výpoveďou, ale kedy došlo k oznámeniu tejto skutočnosti do konania. Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od udelenia splnomocnenia, ktoré je reálne vzniká vždy pred oznámením zastúpenia súdu, je zánik procesnoprávných účinkov splnomocnenia formálny a dochádza k nemu vždy až po reálnom zániku samotného splnomocnenia. Pred oznámením zániku splnomocnenia koná súd lege artis so zástupcom a so stranou ako so zastúpeným, pričom nie je možné namietat zánik splnomocnenia spätne. Na vznik právnych účinkov v zmysle § 92 ods. 3 CSP postačuje oznámenie ako procesné podanie strany alebo jej zástupcu. Súd z tohto oznámenia vychádza a nie je oprávnený skúmať, či skutočne došlo k zániku splnomocnenia alebo dohody o zastúpení, ktorou sa splnomocnenec zaviazal stranu v spore zastupovať. Oznámenie súdu môže urobiť strana alebo jej zástupca, a to každý z nich v oboch prípadoch, teda pri odvolaní aj pri výpovedi splnomocnenia. Zánik splnomocnenia odvolaním alebo výpoveďou oznamuje súd iným subjektom konania bezodkladne (Števček., M., Ficová, S., Baricová., J., Mesiarkinová., S., Bajánková., J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, 317-318 s.).

22. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd nepovažoval uplatnenú námietku dovolateľom, týkajúcu sa nesprávneho doručovania napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie zástupcovi žalovaného za dôvodnú, lebo účinky výpovede splnomocnenia zástupcom posúdením podľa obsahu (§ 124 CSP) nastali voči súdu dňom 9. júna 2023 (v spise na č. I.166). V čase doručovania napadnutého rozhodnutia bol dovolateľ riadne zastúpený splnomocnenkyňou podľa generálnej plnej moci z 31. augusta 2020.

23. K ďalším námietkam týkajúcim exekučného konania v rámci, ktorého dovolateľ predložil návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom nebolo rozhodnuté pred realizáciou dražby, ako aj týkajúcim sa z tohto dôvodu nerozhodnutia o návrhu na prerušenie tohto konania, dovolací súd uvádza, že pre konanie o

ochranu vlastníckeho práva v danom prípade bolo relevantné preukázanie zákonných podmienok pre nadobudnutie vlastníckeho práva, ako aj užívanie bytu bez právneho dôvodu žalovaným. Uplatnené námietky preto neboli spôsobilé privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie.

24. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) platí, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (II. ÚS 675/2014, IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07).

25. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010).

26. Dovolací súd len poznamenáva, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018).

27. Vzhľadom na uvedené dôvody, dovolací súd konštatuje, že prípustnosť a ani dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je daná. Dovolanie ako neprípustné preto odmietol v súlade s § 447 písm. c) CSP.

28. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v dovolacom konaní, ktorej priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu proti žalovanému v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.